

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava**, se sídlem 17. listopadu 15/2172, Ostrava - Poruba, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 7, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2013, č. j. MŠMT-18229/2013-2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2013, č. j. 8 A 142/2013 - 41, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný provedl u žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) veřejnosprávní kontrolu a vyhotovil dne 14. 5. 2013 protokol o výsledku kontroly na místě. Proti protokolu podala stěžovatelka námitky, o kterých rozhodl dle § 18 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 7. 2013, č. j. MSMT-18229/2013-2, tak, že námitkám nevyhověl. Stěžovatelka podala proti tomuto rozhodnutí žalobu, jež byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2013, č. j. 8 A 142/2013 - 41, odmítnuta pro nepřipustnost z důvodu kompetenční výluky dle § 70 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Stěžovatelka napadla usnesení městského soudu včasnou kasační stížností a následně podáním ze dne 2. 12. 2013 (téhož dne doručeným Nejvyššímu správnímu soudu) navrhla přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s odůvodněním, dle něhož právní následky napadeného rozhodnutí pro ni znamenají nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., přičemž je zřejmé, že na výsledku kontroly nemá žádná třetí osoba přímý zájem. Stěžovatelce bude způsobena majetková újma tím, že ji žalovaný postihne sankcí (odvodem) za porušení rozpočtové kázně, která může činit až 50% částky dotace (celková částka dotace činí 90.333.195 Kč). Žalovaný již proti stěžovatelce uplatnil opatření o pozastavení plateb dotace (opatření Nejvyššímu správnímu soudu předložila). Dále může být stěžovatelce uloženo penále dle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová

pravidla“), a to ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení (tj. ode dne, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně do dne, kdy byly prostředky odvedeny). Přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, naopak je ve veřejném zájmu, aby výkon kontroly probíhal v souladu s právními předpisy.

[3] Žalovaný s návrhem stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasil. U rozhodnutí žalovaného je z povahy věci vyloučeno způsobení nepoměrně větší újmy; rozhodnutí neopravňuje nikoho k činnosti, jež by mohla způsobit újmu. Žalovaný rovněž pokládá návrh za obecný, nekonkrétní a odůvodněný pouze v hypotetické rovině. Přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, jímž je řádné dodržování rozpočtové kázně a dotačních pravidel evropských programů. Obava stěžovatelky ze sankcí a snížení dotace pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepostačuje.

[4] Nejvyšší správní soud po zvážení přednesených argumentů dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou naplněny.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Z návrhu vyplývá, že stěžovatelka spatřuje hrozící újmu primárně v následcích, které mohou nastat na základě výsledků veřejnosprávní kontroly. Podle jejího tvrzení totiž hrozí, že na základě zjištěných pochybení po ní mohou příslušné správní orgány požadovat vrácení vyplacených dotací a mohou jí i uložit penále. Stěžovatelka se tak domáhá přiznání odkladného účinku primárně ve vztahu k protokolu o veřejnosprávní kontrole ze dne 14. 5. 2013 a rozhodnutí o námitkách proti protokolu ze dne 1. 7. 2013.

[7] Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vyslovil již dříve právní názor, že při splnění zákonem stanovených podmínek lze i v řízení o kasační stížnosti přiznat odkladný účinek přímo ve vztahu k žalobou napadeným rozhodnutím správních orgánů. Např. v usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publ. pod č. 786/2006 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl: *„Odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo“*. Podle tohoto usnesení *„je nutné v těchto výjimečných situacích (pozn.: když jsou naplněny podmínky dle § 73 odst. 2 s. ř. s.) po dobu trvání přezkumného soudního řízení výkon či případně jiné právní následky správního rozhodnutí pozastavit, protože v opačném případě by samotné přezkumné řízení soudní ztratilo podstatnou část svého základního smyslu, jímž je nepochybně bránit tomu, aby právní poměry osob byly upraveny či ovlivněny nezákonnými rozhodnutími veřejné správy“*.

[8] Nejvyšší správní soud proto dále zkoumal, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro přiznání odkladného účinku ve vztahu k napadenému správnímu aktu.

pokračování

Podstatou institutu odkladného účinku je dosažení toho, aby po dobu přezkumu nebylo rozhodnutí vykonáno a nezakládalo jiné právní následky. Přiznání odkladného účinku má místo pouze výjimečně, a to v případě, že při vykonání napadeného rozhodnutí, jež by následně bylo v rámci soudního přezkumu shledáno nezákonným a zrušeno, nebylo možné či bylo neúměrně obtížné vrátit stav věcí do podoby před nezákonným rozhodnutím (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, dostupné na www.nssoud.cz). Důvodem pro přiznání odkladného účinku je hrozba vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám, přičemž tvrdit a doložit takovou újmu je povinen stěžovatel. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí.

[9] Stěžovatelka tvrdí hrozící újmu spočívající v uložení sankce (odvodu) a případného penále dle rozpočtových pravidel. Nejvyššímu správnímu soudu také předložila opatření – oznámení žalovaného o pozastavení plateb dotace, vydané dle § 14e rozpočtových pravidel. Výkonem rozhodnutí žalovaného o nevyhovění námitkám stěžovatelky (ve spojení s protokolem kontrolní skupiny) však k újmám v podobách stěžovatelkou uváděných dojít nemůže. Výkonem takového rozhodnutí nebude stěžovatelka povinna realizovat odvody ani platit penále. Rovněž pozastavení plateb dotace není realizací pravomocného rozhodnutí žalovaného o námitkách. Stěžovatelkou uváděné možné a hrozící újmy nepředstavují ani „*jiné právní následky*“ ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Interpretace tohoto zákonného pojmu předložená stěžovatelkou je nepřijatelně extenzivní, neboť zahrnuje všechna případná další (pro stěžovatelku negativní) rozhodnutí či opatření správních orgánů, v důsledku kterých (pokud by k nim vůbec došlo) by teprve pravděpodobně nastaly majetkové újmy stěžovatelkou zmiňované. Uvedené platí tím více tam, kde i proti takovým následným správním úkonům je možno domáhat se žalobou ochrany u soudu.

[10] V daném případě tedy nelze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, neboť napadený úkon žalovaného ani protokol o výsledcích veřejnosprávní kontroly nejsou samostatně vykonatelné ani způsobílé vyvolat samy o sobě jakékoliv jiné právní následky, jež by znamenaly újmu pro stěžovatelku. Pro uvedené nebylo již třeba samostatně se zabývat otázkou rozporu odkladného účinku s veřejným zájmem.

[11] Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu